

Pojasnilo glede sedmega odstavka 131. člena Pravilnika o izvajanju ZDDV-1

Pojasnilo FURS št. 4230-513/2017-1 z dne 17. 8. 2017

V zvezi s sedmim odstavkom 131. člena Pravilnika o izvajanju Zakona o davku na dodano vrednost – pravilnik (Uradni list RS, št. 141/06, 52/07, 120/07, 21/0/, 123/08, 105/09, 27/10, 104/10, 110/10, 82/11, 108/11, 106/11, 102/12, 54/13, 85/14, 95/14, 39/16, 45/16 in 86/16) v nadaljevanju pojasnjujemo, za katere oproščene dobave blaga oziroma storitev s pravico do odbitka DDV, davčnemu zavezancu, ki nima sedeža v Sloveniji, ni treba predložiti zahtevka za izdajo identifikacijske številke za namene DDV.

Določba sedmega odstavka 131. člena pravilnika velja za primere, ko z ZDDV-1 uveljavljanje oprostitve plačila DDV ni vezana na obveznost identifikacije za namene DDV oziroma na obveznost poročanja zaradi izvajanja določb ZDDV-1 ali EU predpisov. Za tujega davčnega zavezanca, ki na ozemlju Slovenije opravlja samo oproščene dobave blaga in storitev s pravico do odbitka, za katere oprostitvev plačila DDV ni vezana na obveznost identifikacije za namene DDV oziroma na obveznost poročanja zaradi izvajanja določb ZDDV-1 ali EU predpisov, torej ne velja obveznost identifikacije za namene DDV. Navedeni davčni zavezanec odbitek DDV uveljavlja na način in pod pogoji iz 74. in 74.i člena ZDDV-1.

Tuj davčni zavezanec, ki na ozemlju Slovenije opravlja oproščene dobave blaga v skladu s 46. členom ZDDV-1, se mora v Sloveniji identificirati za namene DDV in o oproščenih dobavah blaga poročati v rekapitulacijskem poročilu.

Tuj davčni zavezanec se mora identificirati za namene DDV v Sloveniji tudi, če opravi dobavo blaga (npr. orodja ali gotovih izdelkov) v drugo državo članico v obliki prenosa blaga, ki je del njegovih poslovnih sredstev, po 9. členu ZDDV-1. Tudi o tej dobavi mora poročati v rekapitulacijskem poročilu.

Davčni zavezanec, ki nima sedeža v Sloveniji in na ozemlju Slovenije opravi obdavčljivo dobavo blaga oziroma storitev, mora pridobiti slovensko identifikacijsko številko za namene DDV. Identifikacija davčnega zavezanca, ki nima sedeža v Sloveniji, je podrobneje predpisana v 131. členu pravilnika. Iz drugega odstavka navedenega člena izhaja, da se mora tuj davčni zavezanec identificirati za namene DDV v Sloveniji pred opravljeno obdavčljivo dobavo blaga oziroma storitev.

Katere oproščene transakcije dajejo davčnemu zavezancu pravico do odbitka DDV, določa drugi odstavek 63. člena Zakona o davku na dodano vrednost - ZDDV-1 (Uradni list RS, št. 13/11-UPB3, 18/11, 78/11, 38/12, 83/12, 14/13, 46/13-ZIPRS1314-A, 101/13-ZIPRS1415, 86/14 in 90/15) v točkah b) in c). Na podlagi točke b) ima davčni zavezanec pravico do odbitka DDV, če

se blago in storitve uporabljajo za namene transakcij, ki so oproščene v skladu s 46. ali 49. členom, 12. točko prvega odstavka 50. člena ter 52. do vključno 58. členom ZDDV-1.

V skladu s 1. točko 46. člena ZDDV-1 so plačila DDV oproščene dobave blaga, ki ga odpošlje ali odpelje prodajalec ali oseba, ki pridobi blago, ali druga oseba za njun račun z ozemlja Slovenije v drugo državo članico, če se opravijo drugemu davčnemu zavezancu ali pravni osebi, ki ni davčni zavezanec, ki delujeta kot taka v tej drugi državi članici.

Določba sedmega odstavka 131. člena pravilnika, ki določa, da ne glede na drugi odstavek 131. člena pravilnika davčnemu zavezancu, ki nima sedeža v Sloveniji in opravi le oproščene dobave blaga ali storitev s pravico do odbitka DDV, ni treba predložiti zahtevka za izdajo identifikacijske številke za DDV, velja le za tiste primere, ko z ZDDV-1 uveljavljanje oprostitev plačila DDV ni vezana na obveznost identifikacije za namene DDV oziroma na obveznost poročanja zaradi izvajanja določb ZDDV-1 ali EU predpisov. Samo v primerih, ko identifikacija za namene DDV ni obvezna, davčni zavezanec odbitek DDV uveljavlja na način in pod pogoji iz 74. in 74.i člena ZDDV-1.

Četrty odstavek 74. člena ZDDV-1 določa, da davčni zavezanec s sedežem v drugi državi članici nima pravice do vračila DDV za dobavo blaga, ki je oproščena ali ki se lahko oprosti v skladu s 46. členom ZDDV-1. S to določbo so zajete vse situacije, kjer se sme uporabiti oprostitev dobav blaga znotraj Unije. Navedena določba tudi potrjuje stališče, da mora biti dobavitelj, ki želi uveljaviti oprostitev plačila DDV za dobave blaga, ki jih opravi na ozemlju Slovenije v skladu s 46. členom ZDDV-1, identificiran za namene DDV v Sloveniji in mora o oproščenih dobavah blaga na podlagi 46. člena ZDDV-1 tudi izpolniti obveznost poročanja v rekapitulacijskem poročilu na podlagi 90. člena ZDDV-1.

Navedeno torej pomeni, da se mora tuj davčni zavezanec, ki na ozemlju Slovenije opravlja oproščene dobave blaga v skladu s 46. členom ZDDV-1, v Sloveniji identificirati za namene DDV in o oproščenih dobavah blaga poročati v rekapitulacijskem poročilu. Na izdanem računu za opravljeno dobavo blaga znotraj Unije mora navesti slovensko identifikacijsko številko za namene DDV.

V skladu s 4. točko 46. člena ZDDV-1 so plačila DDV oproščene tudi dobave blaga v obliki prenosa blaga v smislu 9. člena tega zakona v drugo državo članico, za katere bi se priznavale oprostitve v skladu s 1. do 3. točko tega člena, če bi bile opravljene za račun drugega davčnega zavezanca. Tako se mora tuj davčni zavezanec identificirati za namene DDV v Sloveniji tudi v primeru, ko opravi dobavo blaga (npr. orodja ali gotovih izdelkov) v drugo državo članico v obliki prenosa blaga, ki je del njegovih poslovnih sredstev, po 9. členu ZDDV-1. Tudi te dobave so predmet poročanja v rekapitulacijskem poročilu.

Če tuj davčni zavezanec na ozemlju Slovenije opravlja samo oproščene dobave blaga in storitev s pravico do odbitka, za katere oprostitev plačila DDV ni vezana na obveznost identifikacije za namene DDV oziroma na obveznost poročanja zaradi izvajanja določb ZDDV-1 ali EU predpisov, kot npr. mednarodni prevoz potnikov, razen mednarodnega cestnega prometa (49. člen ZDDV-1), storitve v zvezi z uvozom (12. točka prvega odstavka 50. člen ZDDV-1), izvozne dobave (52. člen ZDDV-1), dobave blaga in storitev za oskrbovanje plovil/zrakoplovov (53. člen ZDDV-1), dobave blaga in storitev v okviru diplomatskih in konzularnih odnosov (54. člen ZDDV-1), storitve posrednikov (55. člen ZDDV-1), dobave blaga in storitev v carinskih postopkih (57. člen ZDDV-1) in dobave določnega blaga in storitev v davčnih skladiščih (58. člen ZDDV-1), se mu ni treba identificirati za namene DDV. Za navedene transakcije namreč niti zakonodaja DDV niti EU predpisi ne določajo obveznosti poročanja. Navedeni davčni zavezanec lahko odbitek DDV uveljavlja na način in pod pogoji iz 74. in 74.i člena ZDDV-1.